

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
ฉบับที่ ๔ เดือนมกราคม ๒๕๖๘
งานนิติการ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าแพ

เอกสารข่าววินัยและคุณธรรมฉบับนี้นำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และกรณีตัวอย่าง
การกระทำผิดวินัย ผู้ที่สนใจสามารถ ดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.thaphae.go.th

กรณีตัวอย่าง เผลอไฟไล่แมลงตามวิถีชาวบ้าน ก็ถูกฟ้องศาลได้...

นายป้างบ้านใกล้กับบ้านของนายวากิว ซึ่งประกอบอาชีพ เลี้ยงวัว รวมทั้งเผาถ่านเพื่อใช้ใน
ครัวเรือนและจำหน่าย โดยได้มีการเผาถ่านและสูมไฟเพื่อไล่แมลงที่มารบกวนโค นายป้างเห็นว่าควันไฟรบกวน
ตน จนเป็นเหตุให้เกิดการเจ็บป่วย โดยแพทย์วินิจฉัยว่า เป็นโรคภูมิแพ้ และไซนัสอักเสบจากควันไฟและควัน
บุหรื

นายป้างได้แจ้งผู้ใหญ่บ้านและยื่นคำร้องต่อเทศบาลตำบล รวมทั้งได้ร้องเรียนทางโทรศัพท์ต่อ
ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานกฤษฎามนตรี เพื่อแก้ไขปัญหาเหตุรำคาญ ตลอดจนแจ้งความร้องทุกข์ที่สถานี
ตำรวจด้วย โดยเมื่อเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบพื้นที่ก็พบว่า โรงเรือนที่นายวากิวใช้เลี้ยงโค มีการสูมไฟเพื่อไล่
แมลงที่มารบกวนโคในเวลากลางคืน โดยอาจมีถุงพลาสติกปะปนด้วย จากการสอบถามชาวบ้านในบริเวณที่อยู่
ข้างเคียงต่างเห็นว่าการสูมไฟเพื่อไล่แมลงที่มารบกวนโคนี้เป็นสิ่งที่ชาวบ้านกระทำกันเป็นปกติถือเป็นวิถีของ
ชาวบ้าน

คณะทำงานแก้ปัญหาซึ่งแต่งตั้งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงได้ร่วมกับคู่มือจัดทำข้อตกลง
ตามหนังสือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด โดยกำหนดว่านายวากิวจะหยุดเผาขยะ
จำพวกถุงพลาสติกหรือวัสดุที่มีสารพิษเจือปนในการสูมไฟได้ตามความจำเป็นโดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสม
ให้ก่อไฟได้วันละ ๑ ครั้ง ในช่วงเย็น ขณะตอนโคเข้าคอก ส่วนการเผาถ่านให้เผาถ่านได้เดือนละ ๑ ครั้ง

หากไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง ให้นายกเทศมนตรีดำเนินการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ.๒๕๓๕ ภายหลังยังพบว่านายวากิวไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง นายป้างยังได้รับความเดือนร้อนเสียหายจาก
การกระทำของนายวากิว

ต่อมาเจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจสอบพื้นที่อีกครั้ง พบว่า มีการเผาฟางไล่แมลงบ้างแต่ไม่เผาทุกวัน
นายวากิวและชาวบ้านส่วนหนึ่งเห็นว่าการสูมไฟเพื่อไล่แมลงที่มารบกวนโคนี้เป็นสิ่งที่ชาวบ้านกระทำกันมา
ยาวนานไม่ถือเป็นความผิด

นายป้างไม่เห็นด้วยกับมติที่ประชุมประชาคมและเห็นว่าตนได้รับความเดือนร้อนเสียหายจึง
ยื่นฟ้องเทศบาลตำบลและนายกเทศมนตรีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ปฏิบัติหน้าที่ระงับเหตุเดือดร้อนรำคาญ
ดังกล่าว และขอให้ชดเชยค่าเสียหายต่างๆ เช่น ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปรักษาตัวและดูแลตนเองจากการ
เจ็บป่วย ค่าเสียเวลาในการเดินทาง

ประเด็นที่ต้องพิจารณา คือนายกเทศมนตรีละเลยต่อหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติการ
สาธารณสุขฯ กำหนดไว้หรือไม่ และเทศบาลตำบลได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ในกรณีที่บุคคลกระทำการใดๆอันเป็นเหตุให้เกิดแสง
รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เหม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด อันอาจก่อให้เกิดความ
เดือนร้อน จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง เป็นหน้าที่ของ

เทศบาลที่ต้องดำเนินการแก้ไข แม้ว่านายกเทศมนตรีจะได้ดำเนินการแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญดังกล่าวมาตลอด แต่เมื่อเหตุเดือดร้อนรำคาญยังมีอยู่ นายกเทศมนตรีจึงควรมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้เหตุเดือดร้อนรำคาญนั้นหมดสิ้นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขฯ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้ปฏิบัติหน้าที่โดยทำคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ร้องสอดระงับเหตุดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด หากผู้ร้องสอดยังฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีกับผู้ร้องสอด ตามมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัตินั้นต่อไป เมื่อมิได้ดำเนินการอันถือเป็นการระงับเหตุต่อหน้าที่ เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีต้องเข้ารับการรักษายาบาลที่โรงพยาบาล โดยแพทย์วินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีป่วยเป็นโรคมะเร็งให้หลีกเลี่ยงควันไฟ ฉะนั้น การระงับเหตุต่อหน้าที่ไม่ระงับเหตุรำคาญจากควันไฟดังกล่าว จึงเป็นสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นโรคมะเร็งจนเป็นอันตรายต่อร่างกายและอนามัยและต้องเข้ารับการรักษาดู ซึ่งเป็นการกระทำละเมิดตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เทศบาลตำบลจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีในความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการระงับเหตุต่อหน้าที่ของนายกเทศมนตรีดังกล่าว

บทสรุปที่ได้จากคดีดังกล่าว...

๑. การเผาไฟไล่แมลง แม้จะเป็นวิถีชีวิตของชาวบ้าน แต่หากควันไฟได้ก่อให้เกิดผลกระทบกับสุขภาพของผู้อยู่อาศัยข้างเคียง ย่อมถือเป็นการละเมิดรำคาญซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ระงับเหตุและต้องดำเนินการเพื่อให้เหตุรำคาญที่เกิดขึ้นนั้นหมดสิ้นไป โดยการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญ ภายในเวลาอันสมควร หากยังฝ่าฝืนก่อให้เกิดเหตุรำคาญอีก ต้องดำเนินการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป การไม่ดำเนินการดังกล่าวย่อมถือเป็นการละเมิดต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขกำหนดไว้

๒. การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากการละเมิดต่อหน้าที่ตามกรณีนี้นั้น โดยหลักต้องเป็นความเสียหายโดยตรงจากการละเมิดต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ คือ ค่าเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัย ได้แก่ ค่าเสียหายที่ได้ใช้จ่ายอันตนต้องเสียไป และค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบงานสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วน โดยศาลจะเป็นผู้วินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งกรณีซึ่งรักษายาบาลถือเป็นค่าเสียหายโดยตรง แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้เรียกร้องมาตั้งแต่ฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น กรณีจึงไม่อาจยื่นขอเพิ่มเติมในชั้นอุทธรณ์คดีได้

รวบรวมโดย งานนิติการ สำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าแพ